

Chương Trình Buổi Họp Liên Gia

1. Hát kinh Cầu Xin Chúa Thánh thần (1')
2. Lời nguyện mở đầu (Gia Chủ hoặc LG) (1')
3. Đọc một đoạn Kinh Thánh (2')
4. Suy niệm Lời Chúa và chia sẻ cảm nghiệm cá nhân dựa theo đoạn Kinh Thánh vừa nghe (Bài Kinh Thánh đã đánh động cá nhân như thế nào? Không giải thích Kinh Thánh. Nếu không có cảm nghiệm gì thì không bắt buộc phải nói) (5- 10')
5. Giới thiệu đề tài về đời sống hôn nhân gia đình, chia sẻ những kinh nghiệm sống, những suy nghĩ, ưu tư, những phấn đấu đã vượt qua và những quyết tâm thay đổi sắp tới... (45')
6. Sắp xếp cho buổi gặp mặt lần tới, thông báo, tin vui, tin buồn, linh tinh (...)
7. Đọc Kinh Hôn Nhân Gia Đình với 3 lời nguyện tắt kết thúc.

Corintho13:4-8

⁴ Đức mến thì nhẫn nhục, hiền hậu, không ghen tương, không vênh vang, không tự đắc,⁵ không làm điều bất chính, không tìm tư lợi, không nóng giận, không nuôi hận thù,⁶ không mừng khi thấy sự gian ác, nhưng vui khi thấy điều chân thật.⁷ Đức mến tha thứ tất cả, tin tưởng tất cả, hy vọng tất cả, chịu đựng tất cả.⁸ Đức mến không bao giờ mất được.

Đó là lời Chúa.

Hôn nhân : Niềm hy vọng hay nỗi chán chường ?

(Tinh tâm mùa vọng 2010 tại TTCông Giáo. Thuyết giảng: LM. Vũ Thế Toàn)

Ca dao Việt Nam xưa, có một câu rất hay và ý nghĩa nói về đời sống vợ chồng:

“ Minh với ta tuy hai mà một,
Ta với mình tuy một mà hai”.

Trước khi về với nhau thì lúc nào cũng muốn cận kề không môn rời một bước nên một ngày không gặp nhau dài lê thê như ba năm: “Nhất nhật bất kiến như tam thu hề!”

Điều này sau đó đã được anh Lân minh họa trong phân chia xe tâm tình: Ngày xưa dù phải lái xe xa đến 6 giờ vừa đi vừa về, nhưng không cuối tuần nào mà anh từ chối làm “anh hùng xa lộ” để lái xe đi thăm người yêu.

“Ôi cái thuở ban đầu lưu luyến ấy
Ngàn năm hồ dễ mấy ai quên?”

Nhưng khi đã về với nhau rồi, thì cái ao ước được gần nhau nguội dần và nếu cứ “kè kè” bên nhau mãi thì... thật bức mình và khó thở! Nên cách xa một quãng cho dễ thở hơn. Hãy cho nhau một khoảng cách để “người ta” có thể yêu lại mình!. Đó là thời gian “Ta với mình tuy một mà hai!”

Nói tới đây tôi lại nhớ tới các quảng cáo Before & After của các thẩm mỹ viện. Hình ảnh trước bao giờ cũng xấu xí vô duyên, còn hình ảnh sau đó lúc nào cũng là khuôn mặt xinh tươi duyên dáng. Điều này hoàn toàn ngược lại với hình ảnh của đời sống hôn nhân gia đình. Trước: dễ thương, đáng yêu vô vàn. Sau: xấu xí vô duyên, thậm chí không muốn nhìn?? Sao mà hạnh phúc “chóng qua” thế??

Có lẽ vì thế mà T.C.Sơn đã viết:
“Nhìn em yêu thương, nhìn em thú dữ”

Hèn gì có câu danh ngôn: “Hôn nhân là mồ chôn tình yêu!” Hoặc như nội dung một bài hát yêu theo lối mới “Hãy cứ là tình nhân”.

Như vậy thì hạnh phúc cốt lõi của cuộc sống nằm ở đâu?

Thưa nằm ở sự liên kết giữa Thiên Chúa và tạo vật. Nếu chúng ta biết sống có chung, có thủy, có trước có sau với Chúa cũng như với mọi người, đặc biệt là với người bạn đời của mình, cho dù có bất cứ điều gì xảy ra! (Dân Israel bị lưu đày ở Babylon vì họ đã không trung thành với Thiên chúa)

Thường những năm đầu của đời sống chung là những năm va chạm kịch liệt nhất vì con người cá nhân còn tồn tại mạnh mẽ. sau đó mọi chuyện từ từ đằm trở lại! Cha nhấn mạnh khi mà vợ chồng còn “cựa quậy”, gây gổ với nhau là hôn nhân còn sinh động..Khi nào hết nói năng..im lặng như đá: “Người lặng nghe Đá lên trong mình!” (TCS)

Đó là lúc “nổi chán chường” xuất hiện!Điều quan trọng ở giai đoạn này là phải tự xem xét mình cho kỹ càng, để tự sửa đổi, chỉnh đốn cho phù hợp, chứ không phải chỉ lo đổ lỗi cho vợ hoặc chồng, như Adong đổ lỗi cho Eva, rồi sau đó là chạy trốn, cách ly hoặc loại trừ vợ / chồng ra khỏi đời sống tình cảm của mình rồi rút dần vào thế giới ích kỷ của riêng mình, tâm hồn trở nên chai đá..và sự phản bội là bước tất yếu tiếp theo!

Cha nhấn mạnh đừng bao giờ nghĩ mình đã làm quá nhiều cho người thân! Cha kể lại câu chuyện được mời xúc dầu cho cả hai vợ chồng ở Irvine, mặc dù chỉ có người vợ bị ốm nặng từ lâu, và sắp sửa trải qua một cuộc giải phẫu quan trọng 50/50. Cha tự thắc mắc tại sao người chồng khỏe mạnh lại cũng muốn được xúc dầu? nhưng không tiện hỏi...Sau đó, trong lúc riêng tư, người chồng đã tâm sự với cha “Từ khi vợ con ốm đau liệt giường một thờ gian dài..con vất vả lo lắng, buồn rầu và sa sút tinh thần trầm trọng Con tự hỏi tại sao mình phải chịu đựng cảnh khổ này mãi ?Con không muốn hằng ngày cứ phải nhìn cảnh vợ con đau khổ vì bệnh trầm kha...và những ước mơ thời trai trẻ trở lại với con. Con tự nhủ phải chỉ mình đừng lấy người đàn bà này thì...rồi tư tưởng ngoại tình bắt đầu xuất hiện...Nay con muốn được xúc dầu để mọi tội lỗi được xóa sạch và con được thêm sức mạnh tinh thần để thực hiện lời Chúa, sống trung tín với vợ con..”

Sau khi nghe cha nói chuyện, ông xin đặc ân được xưng tội trước mặt vợ, để bày tỏ lòng thành thật ăn năn thực sự của mình, .có lẽ ông muốn thực hiện việc: “ Chớ thật thà vào lòng dối trá..”

Cha khuyên ông nên vào làm hòa với vợ trước.., ông vào gặp vợ nói chuyện ít phút để làm hòa, rồi sau đó mời cha vào để bắt đầu xưng tội công khai giữa 3 người ..Sau đó ông cảm thấy tâm hồn thoải mái nhẹ nhàng và tràn đầy bình an vì mọi tội đã được tha, (không phải chỉ với Chúa, mà cả đối với vợ.

Vài ngày sau, trước cuộc giải phẫu quan trọng của vợ, cha đã nhìn thấy một hình ảnh rất cảm động: Vợ chồng ông đã trao nhau ánh mắt tin yêu nồng thắm và họ đã hôn gió 3 lần trước phút bà được đẩy vào phòng giải phẫu. Như vậy mới biết yếu tố thành thật rất quan trọng trong đời sống hôn nhân. Người chồng trong câu chuyện là một người trí thức biết mình, biết khiêm tốn nhận ra những lỗi lầm thiếu sót của mình với vợ, để ăn năn, xin được tha thứ và quyết tâm sửa chữa, thay vì ngụy biện, bao che tội lỗi của mình. Ông cũng có thể che dấu vợ dễ dàng vì bà bị bệnh trầm kha nằm một chỗ, nhưng phần thưởng ông gặt được cho sự thành thật của mình là tình yêu và ánh mắt tin yêu của vợ trao cho ông!

Trong khi có những người luôn sống trong sự quanh co lừa dối vợ con và tưởng rằng “bí mật”

của họ không ai biết cả, nhưng họ quên rằng dưới ánh sáng mặt trời mọi việc trước sau gì đều cũng được phơi bày ra ánh sáng và cái giá họ phải trả là sự bất an trong tâm hồn, khiến họ không bao giờ có hạnh phúc thật sự. Đó là chưa kể sự mất uy tín khi sự thật bị phơi bày! Ngoài ra nếu họ còn tin vào Chúa, thì hãy nhớ đôi mắt của Chúa sẽ nhìn thấu suốt mọi tư tưởng và việc làm của họ, dù có thể người đời không ai hay biết!.

Cha kể lại những ngày cuối cuộc sống chung của đôi vợ chồng này là hạnh phúc, là Thiên đàng có trước vì họ sống trong tình yêu, trong sự gắn bó tin yêu nhau. Cuối cùng người vợ đã “ra đi” vui vẻ, bình an Riêng người chồng thanh thản vì ông đã đem lại cho vợ những tình cảm tốt đẹp nhất và ông hạnh phúc vì biết rằng: “khi em ra đi, anh vẫn còn đọng lại trong trái tim em!”

Như vậy thiên đàng là thế giới của tình yêu thương và sự quan tâm lẫn nhau. Vậy hỏa ngục là gì??? Thừa trước hết là nơi thiếu vắng tình thương, là nơi u tối vì thiếu vắng ánh sáng của Chúa, nên sự chết đã có sẵn trong nó. Trên thế gian này không có sinh vật nào có thể sống mà không cần tới ánh sáng. (Life is beautiful when it’s bright!).

Cha nêu ra một hình ảnh tiêu biểu cho hỏa ngục ở thế gian này, đó là Biển Chết. Nó không chấp nhận bất cứ sinh vật nào sống với nó, ngay cả rong rêu. Nó chỉ biết tích lũy và chiếm hữu, nhưng không chịu cho đi bao giờ..Người sống trong hỏa ngục là người có cuộc sống tù hãm, cô độc, cô đơn, họ sa lầy trong những khuyết điểm của mình mà không nhận ra hoặc ngang bướng (“Tôi vậy đó mà bà là vợ tôi!). Họ đã tự chọn cuộc sống chán chường và tự đóng cánh cửa lòng mình lại! Chỉ có họ mới có thể tự cứu mình bằng cách mở cánh cửa lòng mình ra để giao lưu, chan hòa và chấp nhận mọi người chung quanh, đón Chúa vào cuộc sống tâm linh của họ.

Trong phần chia sẻ tâm tình bằng kinh nghiệm cuộc sống của chính mình, các anh chị đã chia sẻ:

- Hạnh phúc đòi hỏi sự cố gắng không chỉ trong tư tưởng, nhưng phải có việc làm cụ thể, dù nhỏ, nhưng thể hiện sự quan tâm tới nhau, nó sẽ giúp xóa đi sự chán nản và mang hơi thở nồng ấm cho cuộc sống gia đình
- Có anh tâm sự, trước đây cứ nghĩ rằng làm việc cực khổ, kiếm nhiều tiền phục vụ nhu cầu vật chất đầy đủ cho gia đình, mua nhà to, xe đẹp cho vợ con là tốt rồi. Nay anh nhận ra còn cần phải quan tâm tới nhu cầu tinh thần của vợ con, vì nó cũng quan trọng không kém
- Có chị tâm sự, trước đây lúc nào cũng buồn và lo lắng nhiều!. Nay mọi chuyện biết phó thác cho Chúa nên tâm hồn bình an.
- Yêu mà chân thật đáng hoàng thì luôn tỉnh táo để nhận diện, chấp nhận ưu khuyết điểm của nhau để sống chung
- Đừng làm lớn những chuyện xung khắc trong gia đình!. Hãy làm lớn trái tim mình thì mọi chuyện bất hòa sẽ nhỏ lại Vì:

“Tâm lớn—chuyện nhỏ
Tâm nhỏ---chuyện lớn”

Kết thúc buổi tĩnh tâm, cha nhắn mạnh: món quà lớn nhất Chúa ban cho chúng ta là sự tự do lựa chọn và đừng bao giờ đánh mất Hy Vọng về nhau! Hãy đặt niềm tin vào Chúa, Chúa sẽ không bao giờ bỏ rơi ta! Có như thế ta mới có thể cất cao lời hát:

“Bàn tay con dâng lên cao,
Dâng Chúa hết những ý nghĩ,
Dâng Chúa trót xác thân con
. Tương lai còn dài Chúa dắt con đi,
Sợ gì những nỗi gian nguy..”